

דוגמה מהספר עם עימוד מוצע - ללא שם עדיין | נתן גלנט

עוד כמה שבירי משפטים בסלט בלגי של אנגלית רצוצה ועברית עילגת, וזה מה שהתברר: עיסאם הנרגש ביקר בכותל, וראה שם יהודים נוטלים את ידיהם בברזיה. הוא ניגש לברזיית הכותל, ובמקום לצקת על ידיו את 'המים הקדושים' - פשוט שתה אותם. כך זה הכי קדוש, לטענתו.

בנתיים המטוס המריא. מהר מהר. לקחו לי כמה שניות להבין גם למה: הוא בורח מפקחי נמל התעופה הדרושים ממנו לחזור, מן הסתם. חזור הנה, מטוס פינאייר! חזור הנה מייד, עליך לשלם לנו מיסי נמל!

ובעוד המטוס מתרחק במרץ מהפקחים הכעוסים, אסון חדש התרחש על ראשי: נוזלים חשודים. מטפטים על ראשי בזרזיף קטן ומאיים. אולי מדובר בתקלה בצנרת הדלק והמטוס כולו בסכנת קריסה. אולי מדובר באדי גז כלור, אולי בחומר רדיואקטיבי. מה עושים??

רעדתי, הזעתי. נשאתי עיניים תוהות לעיסאם. הוא נשא אליי בחזרה עיניים מימיות, שקטות. רגועות ומנותקות.

החוויתי לו על הטפטוף, והוא פרש את כפיו, וגלגל עיניו בנועם. לא היה כלום, כי אין כלום. הכל בסדר.

מה בסדר, אנחנו עומדים למות!

נחלצתי לפעולה, ציוויתי על נחמן לקרוא לדיילים. אמרת שאתה דובר אנגלית? קדימה, לך תוכיח.

הוא הלך, ושולף במהירות את הדיילים מהתושבת שלהם, סוללת כסאות צרה וארוכה בקדמת המטוס. הדיילים באו, אמרו: איט איז נורמל, מיסטר. אלו רק מים מהמזגן, אחרי ההמראה הטפטוף ייפסק, הכל בסדר, תירגעו.

מקובל עליי. נשמתי נשימות עמוקות ואיטיות, בדיוק כפי שתירגלנו בחוג ליוגה. נרגעתי לאט לאט, שקעתי בעולמי הפנימי, התחלתי לנמנם.

קראתי פעם שהדיילים מרדימים בכוונה את הנוסעים על ידי מיזוג אוויר חזק מידי, תהיתי מתוך דמדומי השינה אם זה נכון, ואם כן למה זה לא משפיע על נחמן, שממשיך לקשקש עם עיסאם ולחטט בחייו בסקרנות ישראלית אינסופית.

כמעט נרדמתי. התחלתי כבר לחלום על וופל בלגי קופץ בטוסטר, ולפתע יד גסה נשלחה לכתפי, ושלפה אותי בבת אחת מהוופל הנאפה לאט לאט.

מה נחמן, מה עכשיו? למה הערת אותי?

שמע, אומר נחמן בהלם: עיסאם אומר שאנחנו היהודים הראשונים שהוא דיבר איתם בחייו!

אההה.